

Ansvaret er altid ejerens

■ Af Jørgen Hindse Madsen, formand

Så indtraf en af de uhyrlige situationer, hvor hunde forvoldte alvorlig skade på både folk og fæ. Tre hunde – en hanhund og to tæver – af racen american staffordshire terrier forcerer et hegn ind til nabohaven, hvor de bider en lille hund ihjel, mens familiens 16 årige søn redder sig selv og familiens anden mindre hund inden døre. Sønnen kontakter dybt chokeret sin mor, som skynder sig hjem fra arbejde. Da hun efterfølgende begiver sig ud i haven for ved selvsyn at konstatere, om den lille hund er død, medbringer hun en teltstang af metal. Inden hun får reddet den døde hund med sig ind i huset, bliver hun overfaldet af en eller flere af hundene, der når at bide hende flere steder. Politiet tilkaldes, og hanhunden aflives.

Det efterfølgende forløb er meget følelsesladet hos alle parter. De overfaldne ønsker naturligt nok de sidste to hunde fra overfaldet aflivet. Det samme gør pressen og "folke-opinionen". Nogle aviser kræver øjeblikkeligt forbud mod racen som i Tyskland. Ejerne af overfaldshundene forsøger at "spille bolden over på modstanderens banehalvdel" ved at henvise til, at naboens små hunde selv havde optrådt udfordrende. Dog vedkendte de sig, at et hegn rundt om deres have, hvor hundene opholdt sig, på kun 70 cm. ikke var tilstrækkeligt til at indhegne de atletiske hunde.

De to tævehunde blev af politiet i Esbjerg sat i forvaring hos en dyrlæge i Esbjerg, mens myndighederne med den nyreviderede hundelov i hånden gik i gang med at undersøge, hvilke sanktionsmuligheder, loven stiller til rådighed.

DKK indblandet

DKK blev naturligvis også kontaktet af pressen, og vi tog kontakt til ejeren af de tre american staffordshire terriere. Efter en grundig samtale mellem ejeren af overfaldshundene og DKK's adfærdskonsulent, Lise

Lotte Christensen, blev det besluttet også at få de to tævehunde aflivet. Sagen fik – efter DKK's vurdering – den bedst mulige afslutning. Men det forfærdelige forløb bør give anledning til refleksion i mange kredse: hos politiet, hos det korps af dyrlæger, som på Den Danske Dyrlægeforenings vegne har stillet sig til rådighed for at teste aggressive hunde, hos ejere af store – og især "tændte" hunde, hos ejere af små hunde, hos naboer hvor begge parter har hund osv.

DKK vil gerne slå fast, at vi mener, at vi har fået en god, ny Hundelov. Den forbyder ikke bestemte racer, men åbner mulighed for, at politiet kan gribe ind over for en aggressiv hund, uanset om det er en blandinghund eller en hund af den ene eller den anden race.

En situation, hvor tre store, stærke hunde, som kender hinanden og udgør en flok, ophidses af hunde på den anden side af et hegn og "tænder af", ville kunne forekomme med mange slags hunde. Pointen er, at det er ejernes ansvar at sørge for, at der ikke kan ske skade. Et hegn på 70 cm. er helt uforsvarligt.

Som ejer af store, stærke hunde er man særligt ansvarlig, fordi sådanne hunde har potentialet til at forvolde større skade end en lille hund. Det ansvar gælder, når man går tur med hunden – og især hvis man går tur med mere end en hund. Det gælder, når hunden(e) går i haven. Det gælder, når man lukker den ud og ind af en bil. Ejeren har ansvaret altid og alle steder!

Myndighederne og Hundeloven

Politiet landet over kan benytte denne triste sag som en anledning til at gennemtænke de nye bestemmelser i Hundeloven, så man på alle landets politistationer ved præcis, hvordan man skal forholde sig – både i en akut situation som her og i situationer, hvor hunde virker truende på omgivelserne.

Måske kunne man fra centralt hold i Politiet lette indkøringen af de nye lovbestemmelser ved at udarbejde og udsende en helt

enkel vejledning til alle landets politistationer. DKK vil rette henvendelse til Rigspolitichefen med dette forslag.

Det korps af dyrlæger, som har påtaget sig at vurdere aggressiviteten hos hunde, som bedømmes som potentielt farlige, nåede ikke at komme i aktion i denne sag. Men de tidlige faser af sagen tydede på, at der endnu resterer nogen uklarhed om, hvordan korpset skal fungere. Nu er der en mulighed for at få bragt det forhold på plads, så korpset er klart til at reagere hurtigt ved evt. fremtidige sager.

Forebyg

Alle ejere af store, stærke hunde bør sikre sig, at haver og lignende opholdssteder er hegnnet forsvarligt ind. Hverken forbipasserende med hund eller naboer skal behøve at være bekymrede for at skulle passere en sådan ejendom. Og så skal ejeren naturligvis sørge for, at en sådan hund ikke på sine gåture får nogen som helst lejlighed til at genere andre hunde. Hvis f.eks. en hanhund er skrap ved andre hanhunde, men har et par gode hundevenner eller -veninder, så gå tur med hunden i snor og aftal at mødes på et bestemt sted, hvor hundene kan lege. Hvis det er på offentligt areal, så vær her meget opmærksom på, at man må kalde hundene til sig, så snart der dukker fremmede hunde op i horisonten.

Naboer med hunde på begge sider af et hegn kan med fordel nøjes med at indhegne noget af haven, således at der skabes et stykke "ingenmandsland" mellem haverne. Derved undgår man, at hundene får lejlighed til at hidse hinanden op gennem hegnnet.

Man vil næppe kunne undgå alle episoder og ulykker, men man kan gøre meget for at undgå problemer. Vi skal forsøge at bruge den ulykkelige historie fra Esbjerg til at blive et bedre hundeland. Alle skal lære af den, og politiet skal indstille sig på at gribe ind med pålæg over for hundeejere, der ikke tager deres ansvar alvorligt. ■